

ת"ד (באר שבע) 8327-05-18 - נג'יב אלאטרש נ' מדינת ישראל

ת"ד (באר-שבע) 8327-05-18 - נג'יב אלאטרש נ' מדינת ישראל שבע

ת"ד (באר-שבע) 8327-05-18

נג'יב אלאטרש

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בבאר-שבע

[10.05.2019]

כב' סגן הנשיאה, השופט אלון אופיר

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם.

הנאשם זומן למשפטו כדין באופן בו זימון למשפטו נמסר לו על ידי איש רשות הדואר וזאת ביום 10.6.18 תוך שהדואר רושם באישור המסירה את שמו של המקבל (הנאשם עצמו) ורושם כי המקבל מסרב לחתום על אישור המסירה.

על ענייננו חלה הוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב].

בית המשפט העליון קבע הלכה ברורה ביחס לכללים בהם יידרש בית המשפט לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר (ראה ההלכה בע"פ 4808/08 מדינת ישראל נגד שרון מנחם - להלן "פרשת מנחם").

בפרשת מנחם הפנה בית המשפט העליון להלכה ותיקה אחרת שהתקבלה בע"פ 9142/01 איטליא נגד מדינת ישראל שם נקבע כי כדי שיבוטל פסק דין הנובע ממשפט אליו לא התייצב נאשם שזומן כדין יהיה על המבקש להראות טעם ממשי אשר מנע ממנו את היכולת להתייצב או להגיש בקשת דחייה מנומקת מבעוד מועד לחליפין עליו להראות כי נגרם לו עיוות דין כתוצאה מהחלטת בית המשפט.

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע חזר על הלכות אלו בע"פ 5135/08 אלאפיניש סלים נגד מדינת ישראל בהחלטה מנומקת ומנחה המדברת בעד עצמה.

במקרה שבפני המבקש לא העלה כל נימוק ממשי המצדיק את אי התייצבותו למשפט.

על פניו קיבל המבקש לידיו זימון כדין.

אישור המסירה הסרוק מבסס מסירה כדין ולכן אין בנימוקי הבקשה כדי להצדיק קביעה לפיה קיים ספק באשר לזימונו של המבקש.

אישור המסירה השני אליו מתייחס ב"כ המבקש בבקשתו, אינו ביחס לזימון לישיבת ההקראה אלא המצאה של גזר הדין לאחר שזה ניתן בהעדר המבקש.

לא מצאתי כל עיוות דין ביחס להרשעה או ביחס לעונש אשר נגזר על המבקש אל מול חומרת העבירה שיוחסה לו. למבקש מעל 100 הרשעות תעבורה, המדובר בתאונה עצמית הנובעת מנהיגה במהירות בלתי סביר לתנאי הדרך, רף הענישה שנגזר תואם את עברו התעבורתי החריג מאד של הנאשם.

בנסיבות המתוארות לעיל, אני מחליט לדחות את הבקשה.

ניתנה היום, ה' אייר תשע"ט, 10 מאי 2019, בהעדר הצדדים.